

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunale di Bergamo — Tolkning av artikel 11.2 i rådets direktiv 87/102/EEG av den 22 december 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter (EGT L 42, 1987, s. 48; svensk specialutgåva, område 15, volym 7, s. 202) — Konsumentkrediter — Konsumentens rätt att vidta åtgärder gentemot kreditgivaren för det fall köpeavtalet rörande den finansierade varan inte fullgjorts

Domslut

Artikel 11.2 i rådets direktiv 87/102/EEG av den 22 december 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter ska tolkas så, att i en sådan situation som den i målet vid den nationella domstolen utgör ett avtal mellan en leverantör och en kreditgivare, enligt vilket kredit lämnas enbart av den kreditgivaren till den leverantörens kunder, inte en nödvändig förutsättning för att dessa kunder ska ha rätt att vidta åtgärder gentemot kreditgivaren — för det fall att leverantören inte har uppfyllt sina skyldigheter — för att häva kreditavtalet och erhålla återbetalning av de belopp som betalats till kreditgivaren.

(¹) EUT C 37, 9.2.2008.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 2 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus — Finland) — förfarande som anhängiggjorts av A

(Mål C-523/07) (¹)

(Civilrättsligt samarbete — Behörighet, erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Materiellt tillämpningsområde — Begreppet civilrättsliga frågor — Beslut om omhändertagande och placering av barn utanför hemmet — Barnets hemvist — Säkerhetsåtgärder — Behörighet)

(2009/C 141/22)

Rättegångsspråk: finländska

Hänskjutande domstol

Korkein hallinto-oikeus

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Korkein hallinto-oikeus — Tolkning av artiklarna 1.2 d, 8.1, 13.1 och 20 i rådets förord-

ning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, s. 1) — Verkställande av ett enda beslut om omhändertagande av barn och placering utanför det egna hemmet, vilket fattats i samband med offentligrättsliga åtgärder till skydd för barn — Situationen för ett barn som har fast bostad i en medlemsstat, men som uppehåller sig i en annan medlemsstat utan att ha fast bostad där

Domslut

1) Artikel 1.1 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 ska tolkas så, att ett beslut om att omedelbart omhänderta och placera ett barn utanför det egna hemmet omfattas av begreppet civilrättsliga frågor i den mening som avses i den bestämmelsen, när detta beslut har fattats med stöd av offentligrättsliga bestämmelser om skydd för barn.

2) Begreppet hemvist, i den mening som avses i artikel 8.1 i förordning nr 2201/2003, ska tolkas så, att det motsvarar den plats som avspeglar det förhållande att barnet i viss utsträckning är integrerat i socialt hänseende och i familjehänseende. Härvid ska hänsyn tas till hur varaktig och regelbunden vistelsen i en medlemsstat är, förhållandena för vistelsen, skälen till vistelsen, förhållandena och skälen till att familjen flyttat till den andra medlemsstaten, barnets nationalitet, platsen och förutsättningarna för skolgången, barnets språkkunskaper samt dess familjeförhållanden och sociala band i denna medlemsstat. Det ankommer på den nationella domstolen att fastställa barnets hemvist mot bakgrund av samtliga faktiska omständigheter i det enskilda fallet.

3) En nationell domstol får, med stöd av artikel 20 i förordning nr 2201/2003, besluta om en säkerhetsåtgärd, såsom omhändertagande av barn, när följande villkor är uppfyllda:

— Åtgärden är brådskande.

— Åtgärden vidtas mot personer i den berörda medlemsstaten.

— Åtgärden är interimistisk.

Genomförandet av denna åtgärd och dess tvingande verkan ska fastställas i enlighet med nationell rätt. Efter det att säkerhetsåtgärden har vidtagits är den nationella domstolen inte skyldig att överlämna målet till en behörig domstol i en annan medlemsstat. Den nationella domstol som vidtagit interimistiska åtgärder eller säkerhetsåtgärder är emellertid skyldig att, i den mån det krävs för att tillvarata barnets bästa, direkt eller genom den centralmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 53 i förordning nr 2201/2003 underrätta den behöriga domstolen i en annan medlemsstat om detta.

4) En domstol i en medlemsstat ska, för det fall den helt saknar behörighet, förklara sig obehörig utan att den härvid är skyldig att överlämna målet till en domstol i en annan medlemsstat. I den mån det krävs för att tillvarata barnets bästa är den nationella domstol som självant förklarar sig obehörig emellertid skyldig att direkt eller genom den centralmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 53 i förordning nr 2201/2003 underrätta den behöriga domstolen i en annan medlemsstat om detta.

(¹) EUT C 22, 26.1.2008.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 23 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof (Österrike)) — Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch mot Gisela Weller-Lindhorst

(Mål C-533/07) (¹)

(Domstols behörighet, erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område — Förordning (EG) nr 44/2001 — Särskilda behörighetsregler — Artikel 5.1 a och b andra strecksatsen — Begreppet utförande av tjänster — Upplåtelse av immateriella rättigheter)

(2009/C 141/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch

Motpart: Gisela Weller-Lindhorst

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Oberster Gerichtshof — Tolkning av artikel 5.1 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1) — Begreppen "tillhandahållande av tjänster" och "den ort där tjänsterna har eller skulle ha utförts" — Domstols behörighet att pröva en tvist om betalning av avgift för en licens att utnyttja ett musikaliskt verk

Domslut

1) Artikel 5.1 b andra strecksatsen i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att ett avtal genom vilket en innehavare av

en immateriell rättighet till motparten upplåter en rätt att mot vederlag nyttja den immateriella rättigheten inte är ett avtal om utförande av tjänster i den mening som avses i nämnda bestämmelse.

2) Bedömningen enligt artikel 5.1 a i förordning nr 44/2001 av vilken domstol som är behörig att pröva en talan om betalning av licensavgift enligt ett avtal genom vilket en innehavare av en immateriell rättighet till motparten upplåter en rätt att nyttja den immateriella rättigheten ska även fortsättningsvis avgöras utifrån de principer som lagts fast i domstolens rättspraxis angående artikel 5.1 i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, i dess lydelse enligt konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde.

(¹) EUT C 37, 9.2.2008.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu — Republiken Polen) — Uwe Rüffler mot Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

(Mål C-544/07) (¹)

(Artikel 18 EG — Lagstiftning om inkomstskatt — Reduktion av inkomstskatt med ett belopp motsvarande sjukförsäkringsavgifter som erlagts i den beskattande medlemsstaten — Beslut att ej medge reduktion med ett belopp motsvarande avgifter som erlagts i andra medlemsstater)

(2009/C 141/24)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Uwe Rüffler

Motpart: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polen) — Tolkning av artikel 12 första stycket EG och artikel 39.1 och 39.2 EG — Nationell lagstiftning om inkomstskatt enligt vilken rätten till reduktion av inkomstskatten med sjukförsäkringsavgifter begränsas till sådana avgifter som erlagts i den aktuella medlemsstaten